

עמת (חיפה) 657-10-24 - אדהם יאסין (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 657-10-24 - אדהם יאסין נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 657-10-24

אדהם יאסין (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[02.10.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות במ"ת 5435-09-24 מיום 30.9.24, במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

רקע וטענות הצדדים:

- נגד העורר (ונאשם נוסף, אשר עניינו הסתיים בינתיים) הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של שהייה בלתי חוקית, בניגוד לסעיף 21(1) ביחד עם סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל. על פי כתב האישום, העורר הוא תושב איזור יהודה ושומרון, ואינו אזרח ישראל. בתאריך 20.9.24, בשעות הערב נמצא העורר באתר בנייה בנהריה, כשאין בידו היתר כניסה או עבודה. העורר נכנס לישראל בתאריך 22.8.24, דרך פרצה בגדר. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת מעצר. בדיון מיום 29.9.24 חלק העורר על קיומן של ראיות לכאורה. לטענת העורר הוא החזיק בהיתר שהיה בישראל אשר הופקע ביום 20.7.24, אך מחומר החקירה עולה כי תוקף ההיתר של העורר הוארך מיום 4.8.24 ועד יום 4.2.25. אין כל ראיה המלמדת על כך שהעורר היה מודע לכך שההיתר שהחזיק - הוקפא. מכאן, לטענת העורר, הרי שלא התקיימו יסודות העבירה. עצם העובדה כי העורר נכנס לישראל דרך פרצה בגדר אינה מעלה או מורידה, כיוון שהעורר החזיק בידו היתר תקף.
- ב"כ המבקשת טענה כי לעורר אין אישור כניסה לישראל. ביום 20.7.24 הופקע ההיתר, ו"הקפאה" זו כוחה יפה עד ליום מעצרו של העורר ואף מעבר לכך. העובדה כי העורר נכנס לישראל דרך פרצה בגדר מלמדת כי לא ניתן לתת בו אמון.

4. בהחלטתו מיום 30.9.24 קבע בית המשפט קמא כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר. חומר החקירה בעניינו כלל בעיקרו תעודות עובד ציבור להוכחת היעדרו של היתר שהיה חוקית בישראל - וחקירתו לאחר המעצר, במסגרתה טען כי בידו היתר. נקבע כי אין בראיות המאשימה אינדיקציה לכך שהקפאת היתר מיום 27.4.24 הובאה לידיעת בעל היתר, לרבות משמעות 'הקפאה' זו. הקושי בעניין זה מתחדד נוכח העובדה כי לאחר ההקפאה, חודש היתר ביום 4.8.24.
5. על פי קביעות בית המשפט קמא - ובהתאם לתעודת עובד הציבור שבתיק החקירה - היתר המחודש (מיום 4.8.24) אינו מאפשר כניסה לישראל, שכן הוקפא עוד בטרם חידושו. יש לתהות על ההיגיון בפעולת חידוש היתר מיום 4.8.24, שכן אם היתר המחודש אינו ישים - מדוע יש לחדשו? מדוע לא להמתין עם החידוש עד סיום תקופת ה'הקפאה'? על אף האמור, המקום לבחון ההסברים לתהיות אלו הוא בתיק העיקרי. לעת הזו, די בתעודת עובד הציבור להוכחה לכאורית של העובדה כי העורר לא החזיק בעת הרלבנטית בהיתר המאפשר את כניסתו לישראל. אשר למודעות של המשיב כי אין בידו היתר כניסה/שהיה כדן, הרי שאופן כניסתו של העורר מלמד על כך שהעורר היה מודע לכך שההיתר שבידו אינו מאפשר כניסה כדן.
6. לעניין עילת המעצר, קבע בית המשפט קמא כי קמה עילה ברורה של חשש להימלטות מהדין. עילה זו ניתנת לאיון במקרים המתאימים, אך הדבר תלוי בנסיבות. למצב בו נתונה המדינה יש השלכה על מידת האפשרות ליתן אמון בעורר כי יכבד את תנאי הערובה וייתייצב למשפט. נקבע, כי על רקע המצב הביטחוני השורר כיום, העונש הצפוי לעורר ככל שישורשע, טיב התנהגותו ואופן כניסתו לישראל - לא ניתן לתת בעורר אמון כי יגיע להמשך משפטו או ימנע בעתיד מכניסה לישראל ללא היתר. משכך - הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
7. מכאן הערר, במסגרתו שב בא כוחו וטען כי מדובר במי שהחזיק בהיתר כדן: היתר שהחזיק "הוקפא" ביום 20.7.24, אך בהמשך ניתן לו היתר, החל מתאריך 4.8.24 ועד יום 4.2.25. המדובר לפיכך בהיתר כדן אותו החזיק העורר בעת שנעצר, וכי חידוש היתר ביום 4.8.24 ביטל למעשה את ה"הקפאה" של היתר מיום 20.7.24. אף אין כל ראייה כי דבר הקפאתו של היתר - הובאה לידיעתו של העורר.
- דיון והכרעה:
8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות.
9. בידי המשיבה ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של העורר. אקדים ואציין - העורר, על פי הודעתו, נכנס לישראל דרך פירצה בגדר (הודעה מיום 20.9.24, ש' 13). לטענתו, עשה כן כיוון שהמעבר היה סגור (שם, ש' 23). העורר אישר בחקירתו כי ידוע לו שעצם הכניסה לישראל דרך הגדר מהווה עבירה על החוק, אך לטענתו - נאלץ לעשות כן כיוון ש"יש לי משפחה וילדים והייתי צריך, אין לי כסף" (שם, ש' 25).

10. במנותק משאלת קיומו של היתר שהיה בישראל - די באמור כדי לבסס ראיות לכאורה לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בניגוד להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל. זאת, מאחר וסעיף 7 לחוק הנ"ל קובע כי כניסה לישראל - של אזרח ישראלי או של אזרח שאינו ישראלי - תיעשה רק באחת מתחנות הגבול, לאחר התייצבות בפני קצין ביקורת גבולות. אין הבדל, לעניין התגבשות יסודות העבירה, בין מי שקיימת בעניינו מניעה להיכנס לשטח ישראל לבין מי שלא קיימת מניעה כאמור. מכאן, שגם תושב הרשות שבידו היתר כניסה/שהיה כדין, אשר נכנס לישראל שלא דרך מעבר/תחנת גבול (אלא, למשל, דרך פירצה בגדר) - מבצע לכאורה עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.
11. אשר לשאלת קיומו של היתר - על פי תעודת עובד הציבור המצויה בתיק [מסמך יח' בתיק החקירה], העורר לא החזיק בהיתר כניסה לישראל לתקופה שנבדקה - מיום 20.9.23 ועד יום 20.9.24. עם זאת, דומה כי אין מחלוקת שבמקביל חודשו היתרי העסקה של העורר בישראל, לטובת עבודה אצל המעסיק מ.ע.כרמל הנדסה בע"מ [ר' מסמך י' בתיק החקירה]. רישיונות התעסוקה חודשו מעת לעת, כאשר החידוש האחרון הוא מיום 4.8.24 ועד יום 4.2.25.
12. תהיית בית המשפט קמא, בדבר ההיגיון והתוחלת בחידוש היתרי העסקה כאשר אישורי הכניסה לישראל "מוקפאים" - במקומה. בנוסף, לא מצאתי בתיק החקירה ראיה המלמדת כי דבר הקפאת ההיתר נשלחה אל העורר או הובאה לידיעתו משמעותה. עם זאת, בצדק ציין בית המשפט קמא בהחלטתו כי המקום לביור תהיות אול והוא במסגרת ההליך העיקרי, וכי לעת הזו די בתעודה הציבורית המלמדת כי בעת הרלבנטית לא החזיק המעורר בהיתר בר תוקף המאפשר לו כניסה לישראל.
13. אשר למודעות העורר לאיסור הכניסה לישראל - הרי שהדברים נלמדים מהודעת העורר ומגרסתו שלו, לפיה ידע שהמעבר סגור, אך בשל דוחק כלכלי - נכנס לישראל דרך פירצה בגדר ההפרדה.
14. אוסיף ואציין בהקשר זה כי ייתכנו מקרים בהם מחזיק תושב הרשות בהיתר העסקה אשר על פניו הוא בר תוקף, אלא שבשל הנחיות כלליות מסוגים שונים (דוגמת סגר כללי המוטל בחגי או מועדי ישראל) - נאסרת כניסת תושבי הרשות לישראל. ברי בעיניי כי במצב שכזה - תושב רשות המזהה כי המחסום סגור, ונכנס דרך פרצה בגדר - לא יישמע בטענה כי נכנס לישראל כדין נוכח היתר העבודה שבידו. כך גם בענייננו.
15. אשר לעילת המעצר, הרי שהחלטת בית המשפט קמא מפורטת כדבעי, ואין לי אלא לחזור על קביעותיו המבוססות. לעת הזו, נוכח אופן ביצוע העבירה (אשר כלל כאמור כניסה לשטחי מדינת ישראל "בהתגנבות", דרך פרצה בגדר ההפרדה), נוכח הרגישות הביטחונית ומצב החירום החריג בו אנו מצויים, נוכח ההחמרה ברף הענישה, גרסת העורר כי נכנס לישראל בשל דוחק כלכלי ומצב של "אין ברירה", ונוכח היעדר ערובה אפקטיבית - הרי שלא ניתן לתת אמון בעורר כי יתייצב להמשך משפטו (או כי ימשיך לבצע עבירות ולהיכנס לישראל בניגוד לדין). לא מצאתי לפיכך כל שגגה גם בהחלטת בית המשפט קמא לעניין עילת המעצר, עוצמתה, והיעדר ההלימה בינה לבין הערובה המוצעת.
16. משלא נפלה כל טעות בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערר. החלטת בית המשפט קמא מיום 30.9.24 בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו - תיוותר על כנה. המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ט אלול תשפ"ד, 02 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.